

**Kristus ialah Dia yang Mempunyai Segala Autoriti
di Syurga dan di Bumi**

Bacaan Bible: Mat. 7:29; 21:24; Luk. 5:24; Roma 9:21-22; Ibr. 13:17

I. Kita perlu ada definisi bagi *autoriti* (*kuasa*)—Mat. 7:29:

- A. Definisi terbaik bagi *autoriti* ialah “kuasa atau hak untuk memberi arahan, membuat keputusan, dan menuntut kepatuhan, yang selalunya berasal daripada kedudukan yang berkuasa atau kepakaran”.
- B. Dalam Bible, *autoriti* ialah “hak moral untuk menggunakan kuasa, yang secara muktamadnya datang daripada Tuhan dan berasal daripada Tuhan”.

II. Tuhan ialah autoriti tertinggi; Dia memiliki segala autoriti—Roma 9:21-22:

- A. Autoriti Tuhan mewakili Tuhan sendiri; kudrat Tuhan hanya mewakili kerja-kerja Tuhan—Mat. 21:24; Luk. 5:24.
- B. Autoriti Tuhan sebenarnya ialah Tuhan sendiri; autoriti terhasil daripada diri Tuhan sendiri—Wahi 22:1.
- C. Segala autoriti—dari segi rohani, kedudukan, dan pemerintahan—datang daripada Tuhan—2 Kor. 10:8; 13:10; Yoh. 19:10-11; Kej. 9:6.
- D. Apabila kita menyentuh autoriti Tuhan, kita menyentuh Tuhan sendiri—Yes. 6:1-5:
 - 1. Bertemu dengan autoriti Tuhan adalah sama dengan bertemu dengan Tuhan—Amos 4:12.
 - 2. Bersalah terhadap autoriti Tuhan sama dengan bersalah terhadap Tuhan sendiri.
- E. Dalam hubungan kita dengan Tuhan, tidak ada apa-apa yang lebih penting daripada menyentuh autoriti—Kis. 9:5; Mat. 11:25.
- F. Mengenali autoriti merupakan suatu pewahian dalaman dan bukannya ajaran luaran—Kis. 22:6-16.
- G. Hanya Tuhan ialah autoriti langsung kepada manusia; semua autoriti yang lain ialah autoriti yang tidak langsung—wakil kuasa, pemangku kuasa, yang dilantik oleh Tuhan—Dan. 4:32, 34-37:
 - 1. Hanya apabila kita bertemu dengan autoriti Tuhan, barulah kita akan tunduk kepada wakil kuasa yang dilantik oleh Tuhan—Mat. 28:18; Ibr. 13:17; 1 Ptr. 5:5.
 - 2. Tuhan menuntut kita agar bukan sahaja tunduk kepada-Nya, malah tunduk kepada semua wakil kuasa—Roma 13:1-7; 2 Kor. 10:8; 13:10; Ibr. 13:17.
 - 3. Orang yang tidak tunduk kepada autoriti Tuhan yang tidak langsung, tidak dapat tunduk kepada autoriti langsung Tuhan.
 - 4. Tuhan menghendaki kita tunduk kepada autoriti tidak langsung—wakil kuasa—supaya kita dapat menerima bekalan rohani.
- H. Kita semua harus bertemu dengan autoriti, dihadkan oleh Tuhan, dan dipimpin oleh wakil kuasa-Nya—Yes. 37:16; Flp. 2:12; Ibr. 13:17.

III. Dalam alam semesta terdapat dua prinsip besar—autoriti Tuhan dan pemberontakan Syaitan; satu-satunya kontroversi antara Tuhan dengan Syaitan adalah berkenaan autoriti—Kis. 26:18; Kol. 1:13:

- A. Pemberontakan bererti menyangkal autoriti Tuhan dan menolak pemerintahan Tuhan:
 - 1. Pada asalnya, Syaitan ialah ketua malaikat yang dicipta Tuhan, namun disebabkan kesombongannya, dia meninggikan dirinya, melanggar ketentuan Tuhan, memberontak terhadap Tuhan, menjadi seteru Tuhan, dan menubuhkan kingdom sendiri—Yes. 14:12-14; Yeh. 28:2-19; Mat. 12:26.
 - 2. Apabila manusia berbuat dosa, dia memberontak terhadap Tuhan, menyangkal

autoriti Tuhan, dan menolak pemerintahan Tuhan; di Babel, manusia memberontak terhadap Tuhan secara kolektif untuk memansuhkan autoriti Tuhan dari bumi—Kej. 3:1-6; 11:1-9.

- B. Walaupun Syaitan memberontak terhadap autoriti Tuhan dan walaupun manusia melanggar autoriti Tuhan dengan memberontak terhadap-Nya, namun Tuhan tidak akan membenarkan pemberontakan ini diteruskan; Dia akan menubuhkan kingdom-Nya di bumi—Wahi 11:15.
- C. Pertikaian dalam alam semesta berpusat pada siapa yang mempunyai autoriti—4:2-3:
 - 1. Kita perlu melawan Syaitan dengan menegaskan bahawa autoriti adalah kepunyaan Tuhan—Kis. 17:24, 30.
 - 2. Kita harus menetapkan diri untuk tunduk kepada autoriti Tuhan dan menegakkan autoriti Tuhan—Mat. 11:25.
- D. Dosa pemberontakan adalah lebih serius daripada mana-mana dosa lain—1 Sam. 15:23.

IV. Seseorang yang mewakili Tuhan dengan autoriti (pemangku kuasa) harus mempunyai kelayakan berikut:

- A. Dia harus tunduk kepada autoriti—Mat. 8:8-9.
- B. Dia harus menyedari bahawa dalam dirinya sendiri, dia tidak ada autoriti—28:18; 2 Kor. 10:8; 13:10.
- C. Dia harus mengenali kehendak Tuhan—Ef. 1:9; 5:17.
- D. Dia haruslah seorang yang menyangkal diri—Mat. 16:24.
- E. Dia harus bersatu dengan Tuan dan hidup dalam persekutuan yang tidak putus-putus dan intim dengan Tuan—1 Kor. 6:17; 1:9; 1 Yoh. 1:3.
- F. Dia tidak harus bersikap subjektif dan tidak harus bertindak menurut perasaannya sendiri—2 Kor. 3:5.
- G. Dia harus bersikap baik hati dan penuh kurnia semasa memperlakukan orang lain—Luk. 6:35; bd. Roma 5:15-16; 1 Kor. 2:12.
- H. Dia haruslah seorang yang berada dalam kebangkitan, hidup dalam hayat kebangkitan Kristus—2 Kor. 1:9; 4:14.
- I. Dia harus merendahkan diri di hadapan Tuhan—Bil. 14:5; 16:3-4, 22, 45; Mat. 11:29; Roma 12:16; Luk. 14:7-11; 1 Ptr. 5:5-6.
- J. Dia harus berupaya menanggung kesalahan—Kel. 16:7; Bil. 14:2, 5, 9, 27; Mat. 6:14-15; 1 Kor. 4:6-13.
- K. Dia harus sedar bahawa dia adalah tidak berupaya dan tidak sesuai—Kel. 3:11; 4:6-7, 10; 2 Kor. 3:5; 1 Kor. 15:10.
- L. Dia harus merupakan seorang yang mewakili Tuhan dengan wajar—Bil. 20:2-13; 2 Kor. 5:18, 20; Ef. 6:20.

V. Doa yang paling penting dan doa yang paling rohani ialah doa yang berautoriti—Mat. 18:18; Mrk. 11:20-24:

- A. Doa yang berautoriti ialah perintah yang berasaskan autoriti—Yes. 45:11; Mrk. 11:20-24:
 - 1. Doa yang berautoriti ialah doa yang memberikan perintah—Yes. 45:11.
 - 2. Jika kita ingin mempunyai doa yang berisi dan bernilai di hadapan Tuhan, kita perlu berupaya memberikan perintah dengan penuh autoriti di hadapan Tuhan—Mrk. 11:23.
- B. Doa yang berautoriti mempunyai dua aspek—mengikat dan melepaskan—Mat. 18:18:
 - 1. Doa permohonan yang biasa ialah doa yang memohon Tuhan untuk mengikat dan melepaskan.
 - 2. Doa yang berautoriti bererti kita menggunakan autoriti untuk mengikat dan melepaskan.

- C. Doa yang berautoriti merupakan doa yang diungkapkan dalam Markus 11:20-24—doa yang bukan ditujukan kepada Tuhan tetapi kepada “gunung ini”—ay. 23:
1. Doa yang berautoriti bukan meminta Tuhan melakukan sesuatu, tetapi menggunakan autoriti Tuhan dan mengaplikasikan autoriti ini untuk menanggulangi masalah dan perkara yang harus disingkirkan—ay. 23.
 2. Doa yang berautoriti bukan memohon kepada Tuhan secara langsung, tetapi mengaplikasikan autoriti Tuhan secara langsung untuk menanggulangi masalah—Kel. 14:15-27.
 3. Kerja pejayeng yang paling penting ialah membawa autoriti di takhta ke bumi; jika kita ingin menjadi pejayeng, kita harus belajar berdoa dengan autoriti dengan berkata kepada gunung—Wahi 11:15; 12:10.
- D. Apabila gereja berdoa dengan menggunakan autoriti, gereja memerintah Hades—Mat. 16:18:
1. Gereja mempunyai autoriti untuk memerintah segala-gala yang dimiliki Syaitan.
 2. Gereja harus menundukkan segala aktiviti roh jahat melalui doa dan harus melaksanakan dominion menerusi doa—Luk. 10:17-19; Mat. 18:18.
- E. Jika kita ingin mengungkapkan doa yang berautoriti, kita sendiri harus tunduk kepada autoriti Tuhan terlebih dahulu; melainkan kita tunduk kepada autoriti Tuhan dari aspek kedudukan-Nya dan tunduk kepada autoriti-Nya dalam kehidupan harian kita serta dalam segala hal praktikal, kita tidak dapat berdoa dengan autoriti—Yes. 45:11; 1 Ptr. 5:6; Wahi 22:1.
- F. Doa yang berautoriti menjadikan syurga sebagai titik permulaan, dan menjadikan bumi sebagai titik sasaran—Kid. 4:8; 6:10; Ef. 1:22-23; 2:6; 6:18:
1. Doa yang berautoriti diungkapkan dari syurga ke bumi; doa yang berautoriti bermula dari kedudukan kesyurgaan dan menghala ke bawah dari syurga ke bumi—2:6.
 2. Berdoa menghala ke bawah bererti berdiri di kedudukan yang diberikan Kristus kepada kita dalam kesyurgaan, memerintahkan Syaitan dengan autoriti serta menolak segala kerjanya, dan mengisytiharkan dengan autoriti bahawa segala perintah Tuhan harus disempurnakan—Mat. 6:9-10.
- G. Kedudukan doa ialah kenaikan ke syurga, dan autoriti doa juga ialah kenaikan ke syurga; semua doa dalam kenaikan ke syurga ialah doa yang berautoriti—Ef. 2:6; 1:22-23:
1. Doa yang berautoriti ialah doa yang diujarkan seorang yang berupaya mengeluarkan perintah dengan berdiri di kedudukan kenaikan ke syurga—Yes. 45:11.
 2. Jika kita berada dalam kedudukan kenaikan ke syurga, doa kita akan bersamaan dengan pentadbiran Tuhan; doa ini merupakan pelaksanaan perintah-Nya—Wahi 8:3-5.
- H. Apabila kita mencapai tahap mempunyai kedudukan syurgawi dan autoriti syurgawi dan dengan itu berupaya mengungkapkan doa yang berautoriti, kita berada di atas takhta, meraja bersama dengan Tuan—Ef. 2:5-6; Wahi 3:21; bd. Yeh. 1:26:
1. Pada masa ini, doa kita bukan sahaja doa yang berautoriti malah juga doa yang meraja, dan doa kita menjadi pentadbiran Tuhan, pelaksanaan pemerintahan Tuhan—Roma 5:17, 21; Mat. 18:18; Wahi 8:3-5.
 2. Jika kita rela belajar, kita akan mencapai suatu tahap kita dapat mengungkapkan doa sedemikian demi penggenapan tujuan abadi Tuhan—Ef. 1:10-11; 3:9-11.